

[Dose.]

slag, der sammenblander privat erhverv og statsansættelse, vil det være uhyre svært, tror jeg da nok, at få oprettet en hensigtsmæssig distriktsinddeling.

Løvrigt forekommer det mærkeligt, at man først vedtager, at sygekasserne skal yde deres medlemmer jordemoderhjælp, hvorefter sygekasserne indgår overenskomst med jordemoderorganisationen, som så overfor staten rejser krav om at få pension af det honorar, som dens medlemmer har oppebåret i frit erhverv. Der er vist adskillige erhvervsgrupper, der kunne tænke sig en forbedret aldersrente i form af pension fra det offentlige, erhvervsgrupper, hvis økonomiske stilling ikke er bedre end jordemødrenes. Vi har ikke noget imod, at jordemødrene får disse fordele, men konsekvensen kan blive, at lægerne og andre i det øjeblik, der er blevet for mange om erhvervet, hvad vel snarest sker for lægernes vedkommende, da det også her drejer sig om et frit erhverv, henvender sig til staten om et supplement i form af en pension, fordi de ikke selv har været i stand til at sikre sig ved deres arbejdsindtægt. Det drejer sig vist i det hele taget om en nydannelse, som det vil være interessant at kigge nærmere på, og hvis konsekvenser vi nøje må kende i forvejen.

Antallet af fødsler pr. jordemoder anser jeg for at være vel lavt ansat. Der nævnes tallet 100 fødsler pr. år, svarende til en fødsel hver tredje dag. Det vil vel også være betimeligt, om der blev foretaget en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at omlægge distrikterne for at skabe mulighed for oprettelse af tjenestemandslignende stillinger.

Jeg tror iøvrigt, det er en stor fordel, at man under den nye ordning slipper for den praksis, der fremgår af slutningen af stk. 2 i bemærkningerne til § 12 i lovforslaget om udøvelse af jordemodergerning, hvor det bemærkes — jeg tillader mig at citere —:

„Ifølge jordemoderinstruksens § 22 er distriktsjordemoderen forpligtet til at nøjes med den fastsatte takstmæssige betaling for at betjere fødende, hvorimod hun gerne må modtage højere betaling, hvis den tilbydes hende frivilligt og godvilligt.“

Navnlig de sidste to udtryk har formentlig givet anledning til visse uheldige virkninger, og jeg er derfor glad for at kunne påpege, at denne praksis vil forsvinde.

I samme forbindelse vil jeg af bemærk-

ningerne til samme paragraf citere de sidste to stykker:

„Det findes ligeledes, at betalingsreglerne bør være ens for offentligt og ikke offentligt ansatte jordemødre, og at det — på samme måde som for lægers vedkommende — alene bør foreskrives, at der ikke må forudses mere end en rimelig betaling. Spørgsmålet om betalings rimelighed henhører under domstolenes afgørelse.“

Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at der ved honorarets fastsættelse tages et vist hensyn til den betalingspligtiges økonomiske kår, men de meget høje honorarer, som de privat-praktiserende jordemødre hidtil har kunnet beregne sig af velhavende patienter, rammes af bestemmelsen. Det skal dog herved bemærkes, at domstolene også under den nuværende retstilstand har afvist krav på fødselshonorarer, der måtte anses for „exorbitante“.

Idet jeg til slut udtaler ønsket om, at udvalget også får lejlighed til at drøfte spørgsmålet om løn og pension i forhold til hinanden og den ydelse, der pålægges jordemødrene i den forbindelse, gør jeg opmærksom på, at jeg har bemærket mig, at den nugældende lovgivning om disse forhold udløber den 31. marts i år, og at de foreslåede nye love lyder på, at de skal træde i kraft den 1. april 1952. Jeg udtrykker håbet om, at det må lykkes rigsdagen at gennemføre lovforslagene til den tid, den højtærede minister har foreslået, og jeg tilsiger på mit partis vegne vor velvillige medvirken dertil.

Ingefred Juul Andersen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Grete Mølbak Frederiksen, ikke kan være tilstede i dag, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske få bemærkninger til de foreliggende lovforslag.

Man kan vist sige, at man har ventet længe på disse to lovforslag. Man har flere gange forlænget og lappet lidt på den bestående jordemoderlovgivning for at afvente en betænkning fra det den 8. februar 1947 af indenrigsministeren nedsatte udvalg vedrørende fødselshjælp. Dette udvalg har den 22. januar 1952 afgivet betænkning angående jordemodervæsenet, og jeg kan også have lyst til at komplimentere den højtærede minister for den hurtighed, hvormed disse lovforslag er kommet til behandling i rigsdagen efter betænkningens afgivelse. Jeg må beklage, at vi ikke har